



## IBSENPRISEN 2007

---

### Juryens begrunnelse

Juryen har vurdert 42 dramatiske tekster som alle har hatt premiere i løpet av 2006. Spennet mellom arenaene er stort, fra enkvinneteater via radio til institusjonsteatrenes hovedscener. Det gror blant nye og mer erfarne dramatikere. Ser vi noen tendenser? Det måtte være at Unge menn skriver om sine mødre. At eksistensiell uro gir seg utslag i globale dystopier og mer lokale og familiære kriser. Det ibsenske tema om frihet behandles på ulike måter. Det er også en tendens til at forfattere vil skrive om døden og det endelige og hvordan karakterene møter dette faktum.

Dramatikerne skriver seg inn til kjernen i samtidens fasetterte virkelighet, og det er morsommere å lese, det knirker i sammenføyningene. Liv, død og kjærlighet har ikke gått av moten!

Juryen samlet seg snart om ni av forfatterne. Nærlesning slanket gruppen til seks før vi samlet oss om de tre nominerte. To av dem har levert to premierer siste år.

**Christopher Grøndahl** har lenge skrevet for film, scene og ikke minst radio. Global katastrofe, eksistensielle kriser, skrekk og massedød, men likevel løfter det seg en bue over det hele. Der en av de andre nominerte meisler bort det overflødig leverer Christopher et kaotisk Guernica som er en Picasso verdig. I *Tundra* mister et ungt par sitt barn fordi far knuller på kontoret, og finner mulig forsoning i en hule på Svalbard omgitt av anomalier og utenomjordiske eksistenser.

I *Silent winds of Blackpool* truer et personlig oppgjør med å etterlate kloden øde. Her står kampen mellom de oppbyggende og nedbrytende kreftene. I et moderne endetidsdrama, et Armageddon kjemper det gode med å reversere det onde og slik redde verden.

**Kom Tilbake av Janne Langaas** handler om sorg, savn og død for barn. Om det å miste en man er glad i. Hva er død? Og hva er livet? Mamma forteller at bestemor er død og en rekke eksistensielle spørsmål dukker opp i barnets verden fortalt med en rørende og virkelighetsnær undring. Stykkets hovedperson blir både lei seg og sint og tar i bruk alt bestemor har lært henne for å forstå det hun egentlig ikke vil vite noe om. Språket er enkelt og poetisk. Midt oppi alt alvoret er det også rom for humor. En modig og vakkert teatertekst for de aller minste.

**Arne Lygre** har i en årrekke levert finstemte bidrag til norske scener. Språket er stadig i utvikling - som en billedhugger fjerner Arne mer og mer av det overflødig for å komme inn til kjernen. I *Skugge av ein gut* springer forfatteren fram og tilbake over 15 år og avdekker en ung manns identitetsforvirring og en moden kvinnes desperate lengsel og følelse av mislykkethet. Mamma hvor er du!? Nærmest skriker teksten mellom de usedvanlig presist og poetisk formulerte linjene.

I *Skade* turnerer han inspirasjon fra Sarah Kane og Harold Pinter på elegant vis, og lykkes med svært få virkemidler og replikker i å skape et intenst og uhyggelig drama. Alt med hans egen spesielle sans for abstraksjon.